

[Aksel Larsen.]

afgivet 2 010 783 gyldige Stemmer plus 23 700 blanke Stemmesedler eller i alt 2 034 483 Stemmer. Ved Valget i Aar blev der afgivet i alt 2 049 184 Stemmer. Mere end den samlede Stemmeafregning fra 1943 til 1945 er altsaa blevet opsuget af vore to Partier. Hvorledes dette kan fortolkes som Tilbagegang, er ikke let at se for almindelige dødelige.

Det siges, at vi nu har faaet „en kompakt antisocialistisk Majoritet“ i Folketinget. Det er ikke mig bekendt, at der forud for den 30. Oktober var socialistisk Flertal her i Tinget, men det er mig bekendt, at efter Valget i 1943 var der 66 Socialdemokrater og ingen Kommuniste i Tinget, og nu tilsammen 66 Socialdemokrater og Kommuniste. De saakaldte borgerlige Partier raader nu som før Valget over 83 Mandater, men ganske vist med den Forskel, at der ikke mere findes nazistiske og aabenlyse L.S.-Folk.

Der er i disse Tal intet, der berettiger til de mærkelige Konklusioner, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har draget, men der er sket det, at nu er der 18 Kommuniste i Folketinget, medens Socialdemokratiet mistede 18 Mandater. Jeg tror ganske vist ikke, at vi har hentet hele vor Tilgang fra Socialdemokratiet alene. I Byerne har Socialdemokratiet og Kommunisterne haft en ret betydelig Stemmeffremgang, mens de to Partier tilsammen har haft lidt Tilbagegang i Landdistrikterne. Det tyder paa, at Socialdemokratiet har tabt en Del til andre Partier, og at vi har faaet en Del af vor Tilgang fra andre Partier. Men den væsentlige Del af vor Tilgang har vi naturligvis faaet fra Socialdemokratiet.

Selv om man nu ogsaa forsøger at grave de urigtige Argumenter fra Valgkampen op, kan den simple Sandhed ikke tilsløres, at hvis et Parti gaar tilbage, bør det søge Skylden hos sig selv og i sin egen Politik, medens det ikke nytter at skælde andre ud. Omvendt har vi ikke faaet vor Fremgang paa Grund af nogen Siksaklinie eller paa Grund af Folks Medlidenhed med enkelte Personers Martyrium, men paa Grund af vor Politik og vor praktiske Indsats i Frihedskampen. Det er ganske vist urigtigt, at vi i særlig Grad skulde have gjort os til af vor Indsats — derimod er der jo nok andre, der ikke har sat deres Lys under en Skæppe, fordi de en Gang har lugtet til det illegale Arbejde. Men det er rigtigt, at det danske Folk i sin Helhed understøttede Frihedskampen og vidste, hvem der førte

an i den, og har sagt sin Mening ved Stemmeafgivningen den 30. Oktober i Aar.

Jeg anser det for aldeles givet, at hvis vi før Valget var naaet til et Samarbejde mellem Socialdemokratiet og Kommunistpartiet, og hvis vi havde ført Valgkampen i Fællesskab med Kræfterne vendt udad, vilde Valgresultatet for begge vore Partier være blevet betydelig gunstigere, og jeg beklager, at Socialdemokratiets Ledelse ikke kunde indse dette. Naar vi nu ser paa den politiske Udtalelse fra Socialdemokratiets Hovedbestyrelsesmøde den 18. November, kan jeg deri praktisk talt intet finde, som ikke omtrent, endda med samme Ordlyd, staar i vort Partis Valgprogram, og jeg maa under disse Omstændigheder gaa ud fra, at vi i hvert Fald kunde enes om at arbejde paa Gennemførelsen af alle disse Programpunkter, som er fælles.

At Danmarks Arbejdere ønsker dette Samarbejde, saa vel som at de ønsker Forhandlingerne om Enhed i Arbejderbevægelsen genoptaget, ved enhver. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft talte lidt foragteligt om Resolutionsfabrikation i Anledning af, at omtrent alle Danmarks Fagorganisationer med Dansk Arbejdsmandsforbunds Kongres i Spidsen har udtalt sig ved denne Lejlighed. Det forekommer mig at være en lidt mærkelig Udtalelse, for det kunde se ud, som om det ærede Medlem dermed vilde sigte Dansk Arbejdsmandsforbunds Formand, Medlem af Socialdemokratiets Hovedbestyrelse Aksel Olsen, for at være kommunistisk Resolutionsfabrikant. Det var nemlig ham, der redigerede den paagældende Udtalelse, der blev vedtaget paa Dansk Arbejdsmandsforbunds Kongres med 800 Stemmer mod 4. Det forekommer mig ogsaa, at det er lidt letsinndigt af det ærede Medlem at fremkomme med en saadan Udtalelse, naar man erindrings sig „Social-Demokraten“s jublende Glæde over, at Brænderiarbejderne med 21 Stemmer mod 17 har vedtaget en Resolution, som Bladet har godkendt. Udtalelsen forekommer mig ogsaa uberettiget, fordi det ærede Medlem saa udmærket ved, at disse Resolutioner udtrykker Arbejdernes virkelige Mening. Jeg tror, at det vilde være klogt og rigtigt af det ærede Medlem, at han tog mere Hensyn til, hvad f. Eks. Arbejdsmandsforbundet, Smedeforbundet og andre store Fagorganisationer har vedtaget, end hvad der vedtages med 21 Stemmer mod 17 i Brænderiarbejdernes lille Fagforening. Jeg tror ogsaa, at det vilde være klogt, om det ærede Medlem tog mere Hensyn til, hvad der vedtages f. Eks. af Fælles-